

Reinowadber räkis sure ealega koggeduse ees,
köik ellajad kuulsid tema sõnu; tema nuuskas niina,
köhhitas ja liisab siis nõnda juttule jätko: "Wa-
dake sobrad! sahherdust wallitsust olleßime ka meie
fanud; nõnda olleks ka luggu meiega olnud. Nus
kuuninga issand! ma kandsin teie eest oolt ja lootsin
parremat valla fui täna mulle wölla sambas pak-
kute! — Messikäppa kawwalus, körwverkülddamelik
ollemine ja kurjad tööd on mul wägga tuttawad;
sellepärast alkasin kohkuma. Töbusels tema meile
kuuningaks, siis olleßime ühheshooos — kui rattas
fittaga — simbus. Meie kallis kuuningas — taewa-
issa jätkago tema elloigga! — on förgest soost sündi-
nud, wäggew, wahwa ning armoline, mötlesin omas
füddames: se olleks kurblik wahhetamise kaup, kui
Messikäppa tema assemele paueßime. Mitto meie
sugune, sedda kubjaks ehk aidamehheks seataksse,
on kolledam pinaja kui opmannid ja herrad; mis
kuuningat nurjamast karrust wödime lota. Mötlesin
mõne näddala ööd ja päwad selle asia peale, kudda
salla nõumeeste mötted tühjaks piddin teggema.
Nipaljo tundsin selgest, et kui warra mino issa
lätte jääks, siis wöiks ta rahha läbbi paljo söbru-
leida, söddides wöito hada ja meie armolikko kuuni-
ngat ärtaawvitada. Rüüd püdsin murrega salla-
kohtha ülesleida, kus warrandust warjul peti, ja
tahtsin sellamahti targust warga taggant warras-
taba. Läks issa, waña kawwal mul nurme peale,

lippas ta metsa pääval ehk ösel, küsma, ehk palla-
waga, märja, ehk kuiwaga, iska olin sellamahti
tema kannul ja lurisin waña mehhe teefükisi. Üks,
ford lamasiin jälle mätta warjul peidus murte ja
möttega, kudda warrandust üles piddin leidma,
fellest ni paljo olin fulnud. Koggemata silmasin
seal issa ühhe prao wahhelt wälja puggema; pae-
siowide wahhelt astus ta otsego süggawusest wälja.
Niina seisin kui pu-not warjul, ei usjaldand mitte
ingata; issa arwas enast üksi oslema, wahhis terraselt
iggale pole ümbet, ja kui ei faugel egga liggi-mail
feddag iei näinud, allustas ta mängi, mis teile
tahhan fulutada. Nuko täitis tema liwaga täis ja
teggi ni ossawalt maaga ühhetasjaseks, et käs fil-
maga ei näinud, ial kohtha üles ei olleks leidnud.
Enne kui ärraläks siblis jalla assembed sabba ja
niñoga filledaks. Sedda kawwaluse tööd öppisin
sel pääval eessimest forda waña kaddund issa fäest,
käs igga körwveruse ning felmi tö peale wägga
artind olli. Kui issa asjatalitusel sealt ärra ruttas,
jain mötlemä, kas ehk kesi warrandus siin liggi-
mail wöiks warjul seista! Neega viitmata astusin
senna ja alkasin warmalt tööle; liwa alt leidsin
fohhe prao ülesesse ja puggesin ahne füddamega sisse.
Oh, imet, mis seal leidsin! kallid ašju, penikest öb-
bedat ja selget fullda olli senna foorma kaupa koffo
pandub! Ei olle kõige wañemab lomad sun koggo-
tonnas tödest weel ni paljo warrandust ühheshooos